היא עצמה בחלבה מנין אמרת ק"ו ומה

במקום שלא נאסר פרי עם פרי בשחיטה

נאסר פרי עם האם בשחימה מקום שנאסר

פרי עם פרי בבשול אינו דין שנאסר פרי

עם האם בבשול ת"ל בחלב אמו הא למה

לי קרא הא אתיא לה אמר רב אחדבוי בר

אמי משום דאיכא למימר סום בן סוסיא

אחי פרדה יוכיח שאסור פרי עם פרי

ומותר פרי עם האם התם זרע האב הוא

דקא גרים דהא פרד בן סוסיא אחי פרדה

יוכיח שמותר פרי עם פרי ואסור פרי עם

האם אלא אמר מר בריה דרבינא משום

דאיכא למימר עבד בן שפחה אחי משוחררת

יוכיח שאסור פרי עם פרי ומותר פרי עם

האם התם גם שיחרור הוא דקא גרים דהא

עבד בן משוחררת אחי שפחה יוכיח שמותר

פרי עם פרי ואסור פרי עם האם אלא אמר

רב אידי בר אביז משום דאיכא למימר כלאי

זרעים יוכיחו שאסור פרי עם פרי ומותר פרי

עם האם כלום נאסר פרי עם פרי אלא ע"י

האם דהא חימי ושערי בכדא ולא מיתסרו

אלא אמר רב אשי משום דאיכא למימר מה

לפרי עם פרי שכן שני גופים תאמר בפרי

עם האם שכן גוף אחד משום הכי איצטריך

קרא אמר רב אשי מנין לבשר בחלב שאסור

באכילה שנאמר ילא תאכל כל תועבה סכל שתעבתי לך הרי הוא בבל תאכל

ואין לי אלא באכילה בהנאה מנין כדרבי

אבהו דאמר ר' אבהו א"ר אלעזר יאכל מקום

שנאמר לא יאכל לא תאכל לא תאכלו

אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה

במשמע עד שיפרום לך הכתוב כדרך שפרם לך בגבלה לגר בגתינה ולעובר

כוכבים במכירה יודתניא ילא תאכלו כל

נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי אין לי אָלא לגר בנתינה

ולעובד כוכבים במכירה לגר במכירה מניז

ת"ל לגר תתנגה או מכור לעובד כוכבים

בנתינה מנין ת"ל תתננה או מכור לנכרי

נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים בין

במכירה בין בנתינה דברי ר"מ סרבי יהודה

אומר ידברים ככתבן לגר בנתינה ולעובד

כוכבים במכירה מ"מ דרבי יהודה אי ם"ד

כדקאמר ר"מ לכתוב רחמנא לא תאכלו

כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה ומכור או למה לי ש"מ לדברים ככתבן

הוא דאתא לגר בנתינה ולעובד כוכבים

במכירה ור"מ אמר לך האי או להקדים

נתינה דגר למכירה דעובד כוכבים ורבי

יהודה להקדים נתינה דגר למכירה דעובד

כוכבים לא צריך קרא סברא הוא זה אתה מצווה להחיותו וזה אי אתה מצווה

להחיותו: (סימן שבת חורש וכלאי זרעים

אותו ואת בנו ושילוח הקן): אלא מעתה

מעשה

כל אחד עם אמו עם הקרקע: ופרכינן התם פרי עם פרי מי מיחסר.

כלום נאסר פרי עם פרי אלא בזריעה דהיינו ע"י האם: הא חטי ושערי

בכדא. שהניח בכד להלניע שם: כל שתיעבתי לך. כל שאסרתי לך

ל) [ע"ז סו.], כ) כ"ק מא.
פסחים כא: ע"ש [קדושין
נו:], ג) [ע"ז כ.], ד) [ע"ז

ליתן לגוי, ט) [ספ"ג ליתן לציין, י) [ל"ל שאת משוקדים מחר ארור וקס],

תורה אור השלם

יי בדים יד ג. 2. לא תאבלוּ כָל נְבֵלְה לַגַּר אַשֵּׁר בּשׁעריהּ

לַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְּׁעְרֶיךְּ תַּתָּנָנָה וַאֲכַלָה אוֹ מַכֹר

רָיָבֶּיְּ עַבּיְּעָם קְרוֹשׁ אַתְּה לְיָיָ אֱלֹהֶיךְּ לֹא תְבַשֵּׁל לִיִּיָ אֱלֹהֶיךְּ לֹא תְבַשֵּׁל

גִּדִי בַּחֲלֵב אִמוּ:

תועבה:

לא תאבל כָּל ה: דברים יד ג

שם פסחים כח: םט פטחיט כלו. כג.], ס) [מכאן שייך עוד לע״א], ו) ע״כ שייך לעיל, ז) [נ״ל שלא לאכול], ח) בס״א:

(פססים דף כא:) אמרינן דלא מתוקמא דרבי אבהו אלא כר"מ דלרבי יהודה אילטריך לדברים ככתבן ולר' יהודה נפקא לן מלכלב תשליכון אותו אותו אתה משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב כל איסורין שבתורה וא"ת לר"מ נמי היכי

> יליף מיניה דלא תאכלו משמע איסור הנאה מדפרט היתר הא אינטריך קרא להקדים נתינת גר למכירת עובד כוכבים וי"ל דמסברה בלה שום קרא הוה ידעינן להקדים אלא השתא דכתיב נתינה ומכירה ללמד בעלמא איסור הנאה אי לאו דכתיב או להקדים ה"א דאתא קרא להשוותם וא"ת ולא ליכתוב אלא חד מינייהו או מכירה דעובד כוכבים או נתינה דגר ולא ילטרך או להקדים כיון דידעי ליה מסברא וי"ל דה"א דאתי קרא למעוטי נתינה דעובד כוכבים וא"ת ויכתוב נתינה דעובד כוכבים וי"ל דה"א דאתי למעוטי נתינה דגר דלא ליספו ליה אע"פ דלא קבל עליו שאלא לאכול נבלות כדי שימהר להתגייר ודוקא נכלה בא"י שאין עובדי כוכבים מלויין שם ואם בא למוכרה לעובד כוכבים לריך ליתנה בדמים מועטין נתינת גר קודמת אבל פשיטא שאם יש חפץ לאדם למכור קודם ימכרנו לעובד כוכבים ממה שיתננו אפילו לישראל חברו: בדרך שפרש דך בנבדה. לא גרס לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה כדפירש בקונט' בפסחים (שם) דא"כ הוה משמע דאיירי אליבא דר׳ יהודה דאמר דברים ככתבן ודר' אבהו לא מתוקמא אלא כר"מ כדפרישית ואי גרס ליה יש לפרש דלישנא דקרא בעלמא נקט ולא משום דלהוו דברים ככתבן אי נמי נקט הכי משום דנתינת הגר קודמת: רבי יהודה אומר דברים ככתבן. ואסור ליתן לכנעני עובד

כוכבים ח מתנת חנם ועל זה מביחה בפ"ק דמסכת ע"ו (דף כ.) וא"ת והתנן (לעיל דף לג:) שולח אדם לעובד כוכבים ירך שגיד הנשה בתוכה ושולח משמע בחנם ובפרק כל שעה (פסחים דף כב.) משמע דאתיא אפילו כר׳ יהודה ויש לומר דתניא בתוספתאש אם היה שכנו מותר מפני שהוא כמוכרו לו: אן למה לי ש"מ לדברים בבתבן. משמע דאי לאו או הוה אמינא תתננה ומכור אגר דלעיל ואעובד כוכבים והכי נמי אמרינן בריש איזהו נשך (ב"מ דף סא.) ובמרבית קאי אכסף ואאוכל דבתריה ותימה דבפרק קמא דקדושין (דף לב:) איכא פלוגתא דתנאי גבי קימה והדור דשיבה ווקן דאיכא למ"ד דלא קיימי אתרוייהו משום דכתיב מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויש לומר משום דחין לשון מפני נופל על והדרת ולא לשון פני נופל על תקום ואם תאמר דבפרק הוליאו לו (יומא נב.) קאמר איסי בן יהודה חמש פסוקים אין להם הכרע ישאת מחר ארור משוקדים וקם ואמאי לא קאי אלעיל ולתחת ועוד דאיסי גופיה סבר בקדושין דקימה והדור קיימי אתרוייהו ויש לומר דהכא ובאיזהו נשך (ב"מ סא.) ופרק קמא

דקדושין (דף לב:) דאיכא תרי מילי קאי חד ודאי אלעיל וחד ודאי אלתחת אית לן למימר דתרוייהו קיימי אהכא והכא אבל התם אית לן למימר דקאי אחד דוכתא או אלעיל או

אלתחת לתעבו ולהתרחק ממנו: **הרי הוא בכל מאכל.** עולמית בכל ענינין שהוא בין שבא בעבירה ובין שלא בא בעבירה כגון ע"י קטן או ע"י עובד כוכבים מאחר שתיעבתי לך אסור והאי הרי תיעבתיו לך להתרחק מבשולו שלא לבשלם יחד: עד שיפרוע לך הכחוב שהוא מותר בהנאה כדרך שפרע לך בנבלה. שאע"פ שלא כתב לך אלא לא תאכל הולרך לפרש בה היתר הנאה הא כל מקום שלא פירש לך בה היתר הנאה הוי במשמע איסור הנאה מלא חאכל: מדכתיב מכירה ונחינה באמצע שמע מינה אחד מכירה ואחד נחינה קיימי בין אגר ובין אעובד כוכבים דאי דוקא כחיב הוה ליה למכתב הכי חתננה לגר ותמכרנה לעובד כוכבים:

קם שיפרום לך הבתוב בדרך שפרם לך בנבלה. בפרק כל שעה לאיסורא רבי שנאסרה עמו במעשר אבל קטנה לא ועוד מאי קא מותיב לקמיה בחלב אמו למאי אתא טובא אינטריך לאחותו קטנה. ורואה אני את דברי ר' יוסף טוב עלם ז"ל שראיתי תשובת כתב ידו דאחותו גדולה ואחותו קטנה אמינו ממש האמר שהן מין גדי כמותו

וקטנה זו היא גדייה שלא נתעשרה עדיין והאי תנא היינו תנא גופיה דלעיל דאתיא ליה פרה ורחל מחד מקראי יתירי והשתא קא דריש לאידך וה"ק אחותו גדולה שנתעשרה כבר מנין וע"כ נקט גדולה משום דסופו יליף לה מרבויה וקטנה לה מיתרביה ליה מיניה משום דמסתברא כי רבי קרא לאיסורא גדולה רבי דנאסרה עמו במעשר דאילו מקרא יחירא קמא לא מצי לרבויי דאיכא למימר כי רבי לאיסורא לא רבי אלא פרה ורחל דאסוריו עמו בהרבעה אבל אחותו לא ולהכי אשמעינן קרא אחרינא לאחותו גדולה וקטנה אתיא מביניא: יאי הכי. דקטנה 'אתיא לה מביניא: אחותו גדולה נמי. לא תיבעי קרא ותיתי מביניא דאמו ופרה ודרוש הכי מה אמו שנכנסה עמו לדיר נאסרה עמו בבשול אחותו גדולה לא כ״ש מה לאמו שכן נאסרה עמו בשחיטה פרה תוכיח מה לפרה שכן נאסרה עמו בהרבעה ובמעשר אמו תוכיח שמותרת עמו בהרבעה ובמעשר וחזר הדין הלד השוה שבהן שהם חלב כו' ואתיא מביניא בין אחותו גדולה ובין קטנה: אנא. קרא שלישי למאי אתא קמא לגופיה תניינא לפרה ורחל ואידך למאים: היא עלמה בחלבה. שילא ממנה בעודה חיה מנין כו'. ואף מדרשה זו נראין הדברים דלאחותו ממש מלריך תלמודא או מקרא או מביניא דהא אפילו להיא עלמה מלרכינן תלמודא אלמא לא נפקא לן מקרא דלגופיה כל מין גדי אלא אמו דווקא אבל היא עלמה לא וה״ה אחותו גדולה וקטנה: פרי עם פרי בשחיעה. ששוחטין שני בני פרה אחת ביום אחד: פרי עם פרי בבישול. גדי עם החלב: אמר רב אחדבוי כו'. הכא לא אמרי מעיהרא דדינא פירכא כדלעיל משום דמקשי על סוף הדין: אחי פרדה. שילדתה הסוסיא מן החמור והיה לה בן אחר מן הסוס הרי בן מותר עם אמו ואסור עם אחותו: התם זרע אב קא גרים. ואיסורא לאו משום פרי עם פרי הוא אלא משום פרי עם שאינו פרי כלומר משום לד אביהן שהוא חלוק אבל גדי בחלב אמו שניהם על שם אמן קראן הכתוב ואפ"ה אסרינהו. ותדע דטעמא משום חלוק האב הוא דהא זימנין דהוי איסור איפכא דפרי עם האם אסור ופרי עם פרי מותר: דהא פרד בן סוסית. שילדתו מן החמור והוא אחי פרדה שהיתה לה לסוסיא זו עוד בת אחת מן החמור: עבד בן שפחה. מותר במין אמו ואסור בבת חורין: ופרכינן התם גע שחרור קא גרים. ולאו משום פרי עם פרי הוא דהא זימנין דהוי איפכא ומיתסר:

כלאי זרעים. חטין עם עדשין שאסור

לזרוע זה עם זה: ומותר. לזרוע

מוסף רש"י עד שיפרוט לך הכתוב. היתר הנאה, כדרך שפרט לך בנבלה. כתוב בה סיה אלא לא תאכלו והוצרך להתירה בהנאה, כדכתיב או מכור לנכרי (פסחים הייינול לנכני בא:) דמדאלטריך בנבילה לגר אשר ב תתננה ואכלה למשרייה בהנאה ולא נכתב בו בהנאה ולא נכתב בו אלא לא תאכלו, ש"מ לא תאכלו איסור הנאה הוא, מוככו מיסול הכנו פרכיטן ובפסחיס (כב.) פרכיטן עלה טובא (קדושין נו: וכעי"ז ב"ק מא.). לגר שקבל עליו שבע מצוות שנצטוו בני נח ונבילה מותרת לו ואתה מצווה להחיותו דכתיב בגר תושב (ויקרא כה) וחי עמך (ע״ז כ.). ת״ל לגר תתננה או מכור. וקאי אגר דלעיל מניה לגר תתננה ואכלה או מכור (שם). ת"ל לו מכור (שם). ת"ל תתננה ואכלה או מכור לנכרי. ודרוש לתרוייהו אנכרי, דאי לדברים ככתבן אתי, דלעובד כוכבים אסור מתי, דנטובד כוכנים חקור למתמב מתננה חלכלה לגר למתמב מעניך או מכור לגכרי, דלא מני לאוקומי קרייה דנחינה אנכרי (שם). דברים ככתבן. כך מנותה לא מננה לנכרי ולא ימכרנה לגר (פסחים כא:). לגר בנתינה ולנכרי במכירה. אבל בחנם אסור במכירה. מנג נמנס מסור לימן לו שוס ממנה (ע"ז ב.). או למה לי. או לבו ליים לוון מילוק, ואי כר"מ קאמר קרא דמרוייהו אגר ומרוייהו אנכרי לא נכחוב או (פסחים כא:). להקדים נתינה דגר למכירה דנכרי. אס יש גר ליחנה לו. נחינתו הודמת למכירתה לנכרי, והאי גר למכירתה לנכרי, והאי גר בגר מושב קאמר שקיבל עליו שלא לעבוד עכו"ם ואוכל נבלות (שם) ו אתא או למשמע לגר אשר בשעריך תתננה, והוא עיקר מלוה, או אם אין גר מוכרה לעכו"ם . ונו״ז כ.). סברא הוא. מסברא אנו יודעין שנתינה לגר קודמת, דחיות הגר מנוה אבל מכירה לנכרי מאי מצוה איכא, ואינטריך קרא לחלק ולאסור ליתן במתנה לנכרי ולמכור נבלה לגל (פסחים כא:). זה אתה מצווה להחיותו. גר אתה מלווה להחיותו, זכתיב (ויקרא כה) גר ותושב וחי עמך (שם).

רבינו גרשום

קם א מיי׳ פ״ח מהל׳ מאכלות אסורות

מטכנות הסורות הלכה טו סמג לאוין קלט: ק' ב מיי' פ"י מהלכות

להתעשר. במקום שלא נאסר פרי עם פרי בשחיטה שני בנים מותר לשחוט בנו אסורין. מקום שנאסר פרי עם פרי בבישול חלב אחי פירדה יוכיח שאסור חרי עם חרי כלומר דמום בן סוסה אסור עם פרדה שבא חמור על סוסה יילדה פירדה שכן הסוס אסור עם אחותו הפירדה שבת חמור היא משום כלאים ומותר עם אמו דהא פרד בן סוסה אחי פירדה יוכיח שמותר פרי עם פרי כו' כלומר חמור שבא על סוסה וילדה פרד ובא גם עליה והוליד פרדה ואסור פרד עם האם. כלאי זרעים יוכיח שאסור פרי עם פרי חטה עם שעורה ומותר פרי עם האם זה בעצמו לזרוע בקרקע וזה בעצמו לזרוע בלא כלאים. כלום נאסר פרי עם פרי כלומר אלא ע״י עם פור כלומו אלא עד קרקע בזריעה מה לפרי עם פרי שכן שני גופין . חלב וגדי תאמר בפרי עם בחלבה: כל מקום שנאמר לא יארל לא חארל לא תאכלו וכו׳ והכא בבשר בחלב כתיב לא תאכל כל חוטרה. אחד גר ואחד בין בנתינה כלומר כתיב בן במינה פיום לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לעובד כוכבים שדי תתננה או מכור לגר וחחווה או מכור

גר ועובד כוכבים שניהם

נתינה ומכירה

וגדולה זו היא זקנה שכבר נתעשרה